

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ: ΠΛΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

Διάλεξη 10

Δεύτερο ιντερλούδιο (169c-d): Ο Κριτίας μπερδεμένος – Τρίτο επεισόδιο (169d-172a): Είναι ωφέλιμη η σωφροσύνη; - Η δεύτερη ουτοπία (171d-172a): Ο (χαμένος;) παράδεισος της αλάνθαστης κοινωνίας.

Νικόλαος Γ. Χαραλαμπόπουλος
Τμήμα Φιλολογίας

Σκοποί ενότητας

Στο πρώτο μέρος της δέκατης διάλεξης επιδιώκεται να κατανοήσουν οι φοιτητές την "απορία" του Κριτία. Στόχος του δεύτερου μέρους του μαθήματος είναι να παρουσιαστεί μέσα από την πλατωνική αφήγηση η χρησιμότητα της σωφροσύνης και η δεύτερη ουτοπία.

Περιεχόμενα ενότητας

- Δεύτερο ιντερλούδιο (169c-d): Ο Κριτίας μπερδεμένος .
- Τρίτο επεισόδιο (169d-172a): Είναι ωφέλιμη η σωφροσύνη;
- Η δεύτερη ουτοπία (171d-172a): Ο (χαμένος;) παράδεισος της αλάνθαστης κοινωνίας.

Περιγραφή μαθήματος

Το πρώτο μέρος της δέκατης διάλεξης επικεντρώνεται στην «απορία» του Κριτία, ο οποίος αποτυγχάνει να αποδείξει ότι υπάρχει «γνώση της γνώσης». Στη συνέχεια του διαλόγου εξετάζεται από τους συνομιλητές η χρησιμότητα της γνώσης, στην οποία εστιάζει το δεύτερο μέρος του μαθήματος.

Ερμηνευτικά σχόλια

- Ο Κριτίας σε αδιέξοδο (*ἀπορία*) και ο ενδεχόμενος κίνδυνος για πρόωρη λήξη της συζητήσεως αποτρέπεται με την αλλαγή του ερωτήματος (ματαιωμένο τέλος).
- Το ερώτημα αφορά την κοινωνική χρησιμότητα της σωφροσύνης: διαπιστώνεται ότι αυτή, ελλείψει χωριστού γνωστικού αντικειμένου, ανιχνεύεται με δυσκολία.

Ερμηνευτικά σχόλια

Πείραμα σκέψης εναλλακτικής πραγματικότητας: η δεύτερη ουτοπία της ἀναμαρτήτου, δηλ. αλανθάστου κοινωνίας όπου η θεμελιώδης αρχή της οικειοπραγίας εγγυάται την επιτυχία της πόλεως και την παραδείσιο ευδαιμονία των πολιτών – εάν η σωφροσύνη έχει τις ιδιότητες της νπεργνώσης όπως πιστεύει ο *Κριτίας*.

Πλάτων, Χαρμίδης (169c-172a)

Δεύτερο ιντερλούδιο (169c)

ἔπειτα πρὸς τῷ δυνατῷ ὅτι [169c] καὶ ὠφέλιμον: καμὲ τάχ' ἀν
ἀποπληρώσαις ως ὁρθῶς λέγεις περὶ σωφροσύνης ὃ ἔστιν.

καὶ ὁ Κριτίας ἀκούσας ταῦτα καὶ ἴδων με ἀποροῦντα, ὡσπερ οἱ
τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες ταῦτὸν τοῦτο
συμπάσχουσιν, κάκεῖνος ἔδοξέ μοι ὑπ' ἐμοῦ ἀποροῦντος
ἀναγκασθῆναι καὶ αὐτὸς ἀλῶναι ὑπὸ ἀπορίας.

Τρίτο επεισόδιο (169c-d)

ἄτε οὖν εὐδοκιμῶν ἔκάστοτε, ἡσχύνετο τοὺς παρόντας, καὶ οὔτε συγχωρῆσαί μοι ἥθελεν ἀδύνατος εἶναι διελέσθαι ἢ προυκαλούμην [169d] αὐτόν, ἔλεγέν τε οὐδὲν σαφές, ἐπικαλύπτων τὴν ἀπορίαν. κἀγὼ ἡμῖν ἵνα ὁ λόγος προϊότι, εἶπον: ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ὡς Κριτία, νῦν μὲν τοῦτο συγχωρήσωμεν, δυνατὸν εἶναι γενέσθαι ἐπιστήμην ἐπιστήμης: αὗθις δὲ ἐπισκεψόμεθα εἴτε οὗτως ἔχει εἴτε μή. Ἡθι δὴ οὖν, εἰ δτι μάλιστα δυνατὸν τοῦτο, τί μᾶλλον οὗτον τέ ἐστιν εἰδέναι ἢ τέ τις οἶδε καὶ ἢ μή; τοῦτο γὰρ δήπου ἔφαμεν εἶναι τὸ γιγνώσκειν αὐτὸν καὶ σωφρονεῖν: ἦ γάρ;

πάνυ γε, ἦ δ' ὅς, καὶ συμβαίνει γέ που, ὡς Σώκρατες.

Τρίτο επεισόδιο (169e)

εὶ [169e] γάρ τις ἔχει ἐπιστήμην ἢ αὐτὴν αὐτὴν γιγνώσκει, τοιοῦτος ἀν αὐτὸς εἴη οἶόνπερ ἐστὶν ὁ ἔχει: ὥσπερ ὅταν τάχος τις ἔχῃ, ταχύς, καὶ ὅταν κάλλος, καλός, καὶ ὅταν γνῶσιν, γιγνώσκων, ὅταν δὲ δὴ γνῶσιν αὐτὴν αὐτῆς τις ἔχῃ, γιγνώσκων που αὐτὸς ἔαυτὸν τότε ἐσται.

οὐ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, ἀμφισβητῶ, ὡς οὐχ ὅταν τὸ αὐτὸν γιγνῶσκόν τις ἔχῃ, αὐτὸς αὐτὸν γνώσεται, ἀλλ' ἔχοντι τοῦτο τίς ἀνάγκη εἰδέναι ἢ τε οἶδεν καὶ ἢ μὴ οἶδεν;

Τρίτο επεισόδιο (170a)

[170a] ὅτι, ὡς Σώκρατες, ταῦτον ἔστιν τοῦτο ἐκείνω.

ἴσως, ἔφην, ἀλλ' ἐγὼ κινδυνεύω ἀεὶ ὄμοιος εἶναι: οὐ γὰρ αὖ μανθάνω ώς ἔστιν τὸ αὐτό, ἀντὶοῦ εἰδέναι καὶ ἀ τις μὴ οἰδεν εἰδέναι.

πῶς λέγεις, ἔφη;

ῶδε, ἦν δ' ἐγώ. ἐπιστήμη που ἐπιστήμης οὐσα ἀρα πλέον τι οἷα τ' ἔσται διαιρεῖν, ἢ ὅτι τούτων τόδε μὲν ἐπιστήμη, τόδε δ' οὐκ ἐπιστήμη;

οὐκ, ἀλλὰ τοσοῦτον.

Τρίτο επεισόδιο (170b)

ταύτὸν οὖν ἐστιν ἐπιστήμη τε καὶ ἀνεπιστημοσύνη
ύγιεινοῦ, [170b] καὶ ἐπιστήμη τε καὶ ἀνεπιστημοσύνη δικαίου;
οὐδαμῶς.

ἀλλὰ τὸ μὲν οἶμαι ἰατρική, τὸ δὲ πολιτική, τὸ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ
ἐπιστήμη.

πῶς γάρ οὖ;

οὐκοῦν ἐὰν μὴ προσεπίστηται τις τὸ ύγιεινὸν καὶ τὸ δίκαιον,
ἄλλ' ἐπιστήμην μόνον γιγνώσκῃ ἀτε τούτου μόνον ἔχων
ἐπιστήμην, ὅτι μέν τι ἐπίσταται καὶ ὅτι ἐπιστήμην τινὰ ἔχει,
εἰκότως ἀν γιγνώσκοι καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων: ἢ
γάρ;

ναί.

ὅτι δὲ γιγνώσκει, ταύτη τῇ ἐπιστήμῃ πῶς εἴσεται;

Τρίτο επεισόδιο (170c)

[170c] γιγνώσκει γὰρ δὴ τὸ μὲν ὑγιεινὸν τῇ ἰατρικῇ ἀλλ' οὐ σωφροσύνῃ, τὸ δ' ἀρμονικὸν μουσικῇ ἀλλ' οὐ σωφροσύνῃ, τὸ δ' οἰκοδομικὸν οἰκοδομικῇ ἀλλ' οὐ σωφροσύνῃ, καὶ οὕτω πάντα: ἢ οὔ;

φαίνεται.

σωφροσύνῃ δέ, εἴπερ μόνον ἐστὶν ἐπιστημῶν ἐπιστήμη, πᾶς εἴσεται ὅτι τὸ ὑγιεινὸν γιγνώσκει ἢ ὅτι τὸ οἰκοδομικόν;

οὐδαμῶς.

οὐκ ἄρα εἴσεται ὁ οἶδεν ὁ τοῦτο ἀγνοῶν, ἀλλ' ὅτι οἶδεν μόνον.

ἔοικεν.

Τρίτο επεισόδιο (170d)

[170d] οὐκ ἄρα σωφρονεῖν τοῦτ' ἀν εἴη οὐδὲ σωφροσύνη,
εἰδέναι ἢ τε οἶδεν καὶ ἢ μὴ οἶδεν, ἀλλ', ως ἔοικεν, ὅτι οἶδεν καὶ
ὅτι οὐκ οἶδεν μόνον.

κινδυνεύει.

οὐδὲ ἄλλον ἄρα οἵος τε ἔσται οὗτος ἐξετάσαι φάσκοντά τι
ἐπίστασθαι, πότερον ἐπίσταται ὁ φησιν ἐπίστασθαι ἢ οὐκ
ἐπίσταται: ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον, ως ἔοικεν, γνώσεται, ὅτι ἔχει
τινὰ ἐπιστήμην, ὅτου δέ γε, ἡ σωφροσύνη οὐ ποιήσει αὐτὸν
γιγνώσκειν. οὐ φαίνεται.

Τρίτο επεισόδιο (170e)

[170e] οὐτε ἄρα τὸν προσποιούμενον ιατρὸν εἶναι, ὅντα δὲ μή, καὶ τὸν ως ἀληθῶς ὅντα οὗτος τε ἔσται διακρίνειν, οὐτε ἄλλον οὐδένα τῶν ἐπιστημόνων καὶ μή. σκεψάμεθα δὲ ἐκ τῶνδε: εἰ μέλλει ὁ σώφρων ἡ ὁστισοῦν ἄλλος τὸν ως ἀληθῶς ιατρὸν διαγνώσεσθαι καὶ τὸν μή, ἀλλ' οὐχ ᾧδε ποιήσει: περὶ μὲν ιατρικῆς δήπου αὐτῷ οὐ διαλέξεται--οὐδὲν γὰρ ἐπαΐει, ως ἔφαμεν, ὁ ιατρὸς ἀλλ' ἡ τὸ ύγιεινὸν καὶ τὸ νοσῶδες--ἡ οὕ;

ναί, οὕτως.

περὶ δέ γε ἐπιστήμης οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ τοῦτο δὴ τῇ σωφροσύνῃ μόνῃ ἀπέδομεν.

ναί.

Τρίτο επεισόδιο (171a)

οὐδὲ περὶ ἰατρικῆς ἄρα οἶδεν ὁ ἰατρικός, ἐπειδήπερ ἡ [171a] ἰατρικὴ ἐπιστήμη οὖσα τυγχάνει.
ἀληθῆ.

ὅτι μὲν δὴ ἐπιστήμην τινὰ ἔχει, γνώσεται ὁ σώφρων τὸν ἰατρόν:
δέον δὲ πεῖραν λαβεῖν ἥτις ἐστίν, ἄλλο τι σκέψεται ὕντινων; ἢ
οὐ τούτῳ ὀρισται ἑκάστῃ ἐπιστήμῃ μὴ μόνον ἐπιστήμη εἶναι
ἀλλὰ καὶ τίς, τῷ τινῶν εἶναι;

τούτῳ μὲν οὖν.

καὶ ἡ ἰατρικὴ δὴ ἔτέρα εἶναι τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ὠρίσθη τῷ
τοῦ ὑγιεινοῦ εἶναι καὶ νοσώδους ἐπιστήμη.

ναί.

Τρίτο επεισόδιο (171b)

ούκοῦν ἐν τούτοις ἀναγκαῖον σκοπεῖν τὸν βουλόμενον [171b] ιατρικὴν σκοπεῖν, ἐν οἷς ποτ' ἔστιν: οὐ γὰρ δήπου ἐν γε τοῖς ἔξω, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν;

οὐ δῆτα.

ἐν τοῖς ύγιεινοῖς ἄρα καὶ νοσώδεσιν ἐπισκέψεται τὸν ιατρόν, ἡ ιατρικός ἔστιν, ὁ ὄρθως σκοπούμενος.

ἔοικεν.

ούκοῦν ἐν τοῖς οὕτως ἡ λεγομένοις ἡ πραττομένοις τὰ μὲν λεγόμενα, εἰ ἀληθῆ λέγεται, σκοπούμενος, τὰ δὲ πραττόμενα, εἰ ὄρθως πράττεται;

ἀνάγκη.

ἡ οὖν ἀνευ ιατρικῆς δύναιτ' ἀν τις τούτων ποτέροις ἐπακολουθῆσαι;
οὐ δῆτα.

Τρίτο επεισόδιο (171c)

[171c] οὐδέ γε ἄλλος οὐδείς, ὡς ἔοικεν, πλὴν ἰατρός, οὔτε δὴ ὁ σώφρων: ἰατρὸς γὰρ ἀν εἴη πρὸς τῇ σωφροσύνῃ.

ἔστι ταῦτα.

παντὸς ἄρα μᾶλλον, εἰ ἡ σωφροσύνη ἐπιστήμης ἐπιστήμη μόνον ἔστιν καὶ ἀνεπιστημοσύνης, οὔτε ἰατρὸν διακρῖναι οἴα τε ἔσται ἐπιστάμενον τὰ τῆς τέχνης ἢ μὴ ἐπιστάμενον, προσποιούμενον δὲ ἢ οἰόμενον, οὔτε ἄλλον οὐδένα τῶν ἐπισταμένων καὶ ὅτιοῦν, πλήν γε τὸν αὐτοῦ ὁμότεχνον, ὥσπερ οἱ ἄλλοι δημιουργοί.

φαίνεται, ἔφη.

Τρίτο επεισόδιο (171d)

[171d] τίς οὖν, ἢν δ' ἐγώ, ὡς Κριτία, ὡφελία ἡμῖν ἔτι ἀν εἴη ἀπὸ τῆς σωφροσύνης τοιαύτης οὔσης; εἰ μὲν γάρ, ὁ ἐξ ἀρχῆς ὑπετιθέμεθα, ἥδει ὁ σώφρων ἀ τε ἥδει καὶ ἀ μὴ ἥδει, τὰ μὲν ὅτι οἶδεν, τὰ δ' ὅτι οὐκ οἶδεν, καὶ ἄλλον ταῦτὸν τοῦτο πεπονθότα ἐπισκέψασθαι οἶός τ' ἢν, μεγαλωστὶ ἀν ἡμῖν, φαμέν, ὡφέλιμον ἢν σωφροσιν εἶναι: ἀναμάρτητοι γὰρ ἀν τὸν βίον διεζῶμεν αὐτοί τε [καὶ] οἱ τὴν σωφροσύνην ἔχοντες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι ὑφ' ἡμῶν ἥρχοντο.

Τρίτο επεισόδιο (171e)

οὔτε [171e] γὰρ ἀν αὐτοὶ ἐπεχειροῦμεν πράττειν ἀ μὴ
ἡπιστάμεθα, ἀλλ' ἔξευρίσκοντες τοὺς ἐπισταμένους ἐκείνοις
ἀν παρεδίδομεν, οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπετρέπομεν, ὃν ἥρχομεν,
ἄλλο τι πράττειν ἢ ὅτι πράττοντες ὁρθῶς ἔμελλον πράξειν--
τοῦτο δ' ἦν ἀν, οὐ ἐπιστήμην εἶχον--καὶ οὕτω δὴ ύπὸ^{τοῦ}
σωφροσύνης οἰκία τε οἰκουμένη ἔμελλεν καλῶς οἰκεῖσθαι,
πόλις τε πολιτευομένη, καὶ ἄλλο πᾶν οὐ σωφροσύνη ἄρχοι.

Τρίτο επεισόδιο (172a)

ἀμαρτίας γὰρ [172a] ἐξηρημένης, ὁρθότητος δὲ ἡγουμένης, ἐν πάσῃ πράξει καλῶς καὶ εὖ πράττειν ἀναγκαῖον τοὺς οὕτω διακειμένους, τοὺς δὲ εὖ πράττοντας εὐδαίμονας εἶναι. ἄρ' οὐχ οὕτως, ἢν δ' ἐγώ, ὡς Κριτία, ἐλέγομεν περὶ σωφροσύνης, λέγοντες ὅσον ἀγαθὸν εἴη τὸ εἰδέναι ἢ τε οἶδέν τις καὶ ἢ μὴ οἶδεν; πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, οὕτως.

νῦν δέ, ἢν δ' ἐγώ, ὁρᾶς ὅτι οὐδαμοῦ ἐπιστήμη οὐδεμία τοιαύτη οὕσα πέφανται.

όρω, ἔφη.

Πηγή αρχαίου κειμένου

Πηγή για το αρχαίο κείμενο: *Βικιθήκη*

<https://el.wikisource.org/wiki/%CE%A7%CE%B1%CF%81%CE%BC%CE%AF%CE%B4%CE%B7%CF%82>

Τέλος Ενότητας

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Πανεπιστήμιο Πατρών, Νικόλαος Γ. Χαραλαμπόπουλος, Τίτλος μαθήματος: «Αρχαία Ελληνική Φιλοσοφία: Πλάτων και η Θεωρία των Ιδεών. Διάλεξη 10 Δεύτερο ιντερούδιο (169c-d): Ο Κριτίας μπερδεμένος – Τοίτο επεισόδιο (169d-172a): Είναι ωφέλιμη η σωφροσύνη; - Η δεύτερη ουτοπία (171d-172a): Ο (χαμένος;) παράδεισος της αλάνθαστης κοινωνίας».

Έκδοση: 1.0. Πάτρα 2015. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:

<https://ecllass.upatras.gr/courses/LIT1905/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Ως Μη Εμπορική ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Πατρών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

